

Henstilling til den højtærede Minister; at han endelig ikke afviser Sagen med Talen om, at det først skal undersøges, om vi ikke skal have en Tunnel i Stedet for; thi om dem, der taler om en Tunnel, kan jeg paa Forhaand sige, at de ikke ønsker en forbedret Overfart. Der kan nemlig ikke godt blive Tale om en Tunnel, den er saa kostbar at anlægge, og man mangler Erfaringer, det blev tilstrækkeligt fremhævet af det Udvalg, som havde med Sagen at gøre. Medens det vil være en god Forretning for Jernbanerne at bygge en Bro, vilde en Tunnel være en daarlig Forretning for de danske Statsbaner, og enhver, som kender Statsbanernes Administration, vil vide, at den ikke gerne indlader sig paa daarlige Forretninger.

Dernæst vil jeg rette en Henstilling til Ministeren for offentlige Arbejder angaaende Søfolkene paa Færgerne ved Gedser — Warnemünde-Overfarten. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre, at da Undervandskrigen i Nordsøen begyndte, eller tog Fart, opstod der Røre blandt Søfolkene, idet disse forlangte højere Løn, og de vilde være krigsforsikrede, fordi der var betydelig større Risiko ved at sejle over Nordsøen end under normale Forhold. Resultatet af Forhandlingerne angaaende den dermed opstaaede Strejkes Afslutning blev, at Matroserne fik 40 Kr. mere om Maaneden i Løn for at sejle paa Nordsøen, og fra 6. April findes en Overenskomst om, at disse 40 Kr. pr. Maaned ogsaa skal gælde for Fart i Østersøen, for saa vidt angaar tyske Østersøhavne. Enhver Sømand i Koffardifart, som sejler enten paa Nordsøen eller paa tyske Østersøhavne, faar altsaa 40 Kr. mere pr. Maaned i Løn paa Grund af den forøgede Risiko ved at sejle. Endvidere er alle disse Søfolk krigsforsikrede for 4,000 Kr., at udbetale ved Død eller Invaliditet foruden, vel at mærke, den almindelige Ulykkesforsikring ifølge Ulykkesforsikringsloven.

Nu er imidlertid Undervandskrigen i fuld Gang ogsaa i Østersøen; der gaar neppe en Dag, uden at tyske Skibe bliver sænket, enten ved at løbe paa Miner eller ved Torpedering; og den samme Fare for Fejltagelser, som findes i Nordsøen, og som har bevirket, at Søændene dels har faaet et større Tillæg til deres Løn, dels er blevet forsikret, for at i paakommende Tilfælde deres efterladte, eventuelt de selv, kunde faa en Erstatning, — den samme Fare er nu til Stede i Østersøen, og følger ogsaa for vore Færger. At Faren virkelig er til Stede, be-

høver jeg vel ikke nærmere at paavise. De tyske Færgers Fart er indstillet, det er udelukkende de danske, der besørger Farten mellem Gedser og Warnemünde. De danske Færger har faaet paamaalet Neutralitetsmærket, netop for at man ikke skal tage fejl, altsaa et Bevis for, at der virkelig er en saadan Fare til Stede; og endelig skal jeg erindre om, at det er ikke mange Dage siden, at et tysk Skib blev skudt i Sænk ved Gedser Rev, altsaa umiddelbart Øst for Færgernes Indsejling til Gedser. Denne ekstra Fare maa man vel anse for at være til Stede, og derfor vil jeg spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om vi ikke kan faa Klarhed over disse Søfolks Forhold. Efter hvad der er opgivet mig, er der 15 Mand, som ikke staar i Statsbanernes Tjeneste, men er antagne ekstra, fordi Trafikken er saa stor dernede. Hvorledes er disse 15 Mand stillede? Efter min Mening burde de nyde samme Begunstigelser som alle øvrige Søfolk, nemlig at faa 40 Kr. mere om Maaneden og blive krigsforsikret for 4,000 Kr. Jeg synes, at Staten i alle Tilfælde her burde følge Rederierne i denne Imødekommen overfor Søfolkene. Men ogsaa for de faste Søfolks Vedkommende — som ganske vist er fast ansatte i Statsbanernes Tjeneste og har større eller mindre Pension, for saa vidt de kommer galt af Sted under Arbejdet — ogsaa med Hensyn til dem synes jeg, det vilde være rimeligt, at man stillede sig saaledes, at de baade fik Tillæg for den større Risiko, de har ved at sejle i denne Fart, og blev ekstra krigsforsikret i disse farlige Tider. Som Støtte herfor vil jeg yderligere gøre opmærksom paa, at Sydfynske Jernbaneselskab, som besørger Farten mellem Sjælland, Fyn og Langeland — jeg tror ogsaa Lolland —, har sine faste Folk krigsforsikrede, og der er dog ingen Tvivl om, at Minefaren og Torpedofaren er til Stede i langt højere Grad i Østersøen end i de smaa Farvande mellem Sjælland, Lolland og Fyn. Jeg henstiller til den højtærede Minister at undersøge disse Forhold og eventuelt stille sig velvilligt overfor Søfolkene, saaledes at de kan faa nogen Erstatning for den betydeligt forøgede Risiko ved under disse Forhold at besejle Østersøen.

Endnu et eneste lille Spørgsmaal til den højtærede Minister. I August Maaned blev der af Generaldirektionen udstedt en Ordre om, at de Tjenestemænd, der mistede deres Fridag, skulde have denne erstattet med en kontant Udbetaling af 3 Kr. pr. Dag. Jeg skal ikke komme nærmere ind